

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 257 af 16. juni 1980 om socialindkomst (Folketingstidende 1979-1980, sp. 9123, 9333, 10514 og 10786; tillæg A, sp. 5563; tillæg B, sp. 1067 og 1495; tillæg C, sp. 545) er ændret ved lov nr. 54 af 18. februar 1981.

Lovforslaget har til formål at tilpasse reglerne i socialindkomstloven om beregning af formuetillæg og ejerboligfradrag til de regler om beskatning af ægtefællers formue, der er gennemført ved lov nr. 227 af 26. maj 1982 om ændring af forskellige skattelove (Skattemæssig ligestilling af ægtefæller).

Lovforslagets § 1 indeholder endvidere forslag om en ændring af beregningsgrundlaget for ejerboligfradraget, således at fradraget for alle pensionister – herunder også pensionister i tofamilieshuse, blandede ejendomme og landbrugsejendomme m.v. – beregnes på grundlag af ejendomsværdien for ejendommen som helhed. Det ændrede beregningsgrundlag for ejerboligfradraget nødvendiggør ændringer i de sociale pensionslove. Ændringerne i folke-, invalide- og enkepensionslovene (forslagets §§ 2-4) er dog alene af redaktionel karakter.

Til § 1

Beregning af formuetillæg og ejerboligfradrag for ægtefæller

Ved opgørelsen af socialindkomsten medregnes en andel af den skattepligtige formue over et vist beløb efter en progressiv beregningsskala.

I overensstemmelse med de hidtidige regler i skattelovgivningen om sambeskatning af ægtefæller med hensyn til formuen beregnes andelen (formuetillægget) for ægtefæller på grundlag af størrelsen af ægtefællernes samlede skattepligtige formue. Formuetillægget tillægges herefter som hovedregel mandens socialindkomst.

Ved lov nr. 227 af 26. maj 1982 om ændring af forskellige skattelove (Skattemæssig ligestilling af ægtefæller) er det imidlertid med virkning fra og med indkomståret 1983 gennemført, at hver ægtefælle selvangiver og beskattes af sin formueindkomst og formue.

Efter de nye regler i skattelovgivningen vil fordelingen af ægtefællernes formue i almindelighed afhænge af, hvem der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over aktivet eller hæfter for forpligtelsen. Såfremt det ikke kan afgøres, hvem af ægtefællerne et formueskattepligtigt beløb vedrører, skal hver ægtefælle medregne halvdelen af beløbet.

Reglerne om den skattemæssige ligestilling af ægtefæller med hensyn til formueindkomst og formue får første gang virkning for socialindkomsten for 1985, dvs. den socialindkomst, der opgøres på grundlag af ansættelsen af skattepligtig indkomst og formue for indkomståret 1983.

Om de nye skattereglers betydning for socialindkomsten bemærkes, at fordelingen af *formueindkomsten* mellem ægtefæller automatisk får virkning for socialindkomsten fra og med 1985.

Denne fordeling af formueindkomsten har alene betydning i tilfælde, hvor en ydelse beregnes på grundlag af den enkelte persons socialindkomst, f.eks. indtægtsreguleret grundbeløb i pensionslovgivningen, hjælpemidler og invalidemotorkøretøjer.

Fordelingen af *formuen* mellem ægtefæller har derimod betydning både i de tilfælde, hvor en ydelse beregnes på grundlag af den enkelte persons socialindkomst, og i de tilfælde, hvor en ydelse beregnes på grundlag af ægtefællernes samlede socialindkomst.

Da fordelingen af formuen har betydelige konsekvenser for formuetillægget i socialindkomsten, foreslås formuetillægsberegningen i socialindkomstloven nu ændret, således at formuetillægget for ægtefæller fortsat beregnes på grundlag af størrelsen af ægtefællernes samlede skattepligtige formue, men således at tillægget herefter fordeles mellem ægtefællerne i forhold til størrelsen af hver ægtefælles skattepligtige formue. Herved følges samme princip som ved formueskatten.

Forslaget indebærer, at der sker ændringer i de tilfælde, hvor en ydelse beregnes på grundlag af den enkelte persons socialindkomst, idet formuetillægget fordeles mellem ægtefællerne i forhold til deres formueandel. Dette er imidlertid ønskeligt,